

Елисавета Багряна

Юг

Небесата чисти, ведросини,
трепетна омара над полето,
а в леса, сред кестени, смокини,
наровете яркоалени
са запалени
сякаш полилеи от небето.

Ниви мак, оризища просторни
дишат в леки благодатни пари.
А Беласица и Пирин морни
са чела над тях надвесили
във невесели
спомени за битки и пожари:

Неведнъж над родните предели
се развихри огненосно стреме.
Неведнъж и нивите презрели
се изрониха забравени –
изоставени
от прокуденото родно племе.

Но сега, стаили всички грижи
благославят златните поляни,
бялогславят срутените хижи,
балгославят и профилите
на могилите
с кръстове самотни увенчани.

А когато нявга лесовете
обновят посечените стволи
и утеха сложат вековете,
ще дапеят пак усоите
за героите –
за живота приказен и волен.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11676>]